

sentanter for forskellige Afskygninger af Menighederne, altsaa en saadan Kommission, som det ærede Medlem netop ikke vil have; Biskopperne have derimod bedt om en Kirkekommission af den Art, som det ærede Medlem talte om. Nu siger det ærede Medlem jo, at en saadan Kirkekommission er meget let nedsat, thi ganske vist har Kirken jo ingen Repræsentation, man kan ikke ligefrem spørge den, men faktisk er det dog meget let at faa at vide, hvad Kirken ønsker i denne Henseende; det kan Ministeren meget let erfare ved at henvende sig til den offentlige kirkelige Mening; den vil — siger det ærede Medlem — straks udpege, hvem de Mænd ere, som skulle ind i Kommissionen. Det er dog vist ikke saa let at gaa til den offentlige kirkelige Mening, det er vist ikke saa let at faa at vide, hvor den egentlig giver sig Udtryk. Jeg tror i hvert Fald ikke, det vil blive let at komme paa det rene med, hvorledes den ytrer sig, og hvilke Mænd den ønsker indsat i Kommissionen. Hvis hele Udvalgsbehandlingen her i Tinget ikke skal være en ren og skær Afvisning af Lovforslagene, som det synes efter det ærede Medlems Udtalelser, maa Udvalget gaa videre end til at foreslaa en Kommission i al Almindelighed. — Jeg indskyder her, at den sidste ærede Taler jo i den Henseende har et ganske andet Syn paa Sagen end den ærede Ordfører for Flertallet; han ønskede virkelig og lagde stærk Vægt paa, at der skulde finde en Forhandling med Ministeren Sted. Men for at vende tilbage til, hvad jeg før bemærkede: hvis Udvalgsbehandlingen ikke skal være en ren og skær Afvisning af Sagen, saa maa der dog fra Udvalgets Side gives Besked om, hvilke Opgaver Kommissionen skal have, hvor megen Tid den maa faa anvist til Arbejdet, og der maa navnlig gives Bevillinger til Kommissionen; uden Bevillinger kan den jo slet ikke nedsættes og virke. Der maa fremdeles være bestemte Regler om Sammensætningen; thi det, at Ministeren paa har Bund blot skulde paakalde den offentlige kirkelige Mening, og saa sammensætte Kommissionen derefter, tror jeg ikke er en praktikabel Vej. Alt dette maa der jo dog ske en Forhandling om, men det blev end ikke antydnet af det ærede Medlem, at der skulde finde en saadan Sted, han nævned blot, at man vilde ende Forslagene Behandling med en almindelig Udtalelse om, at Landstinget for sit Vedkommende ikke kan tage Standpunkt til Forslagene, inden det har hørt en Kommission om Sagen.

Dette mener jeg er en ren og skær Afvisning. Men er det det, man tilsigter, og det tror jeg, man maa have Lov til indtil videre at gaa ud fra, saa er der saa meget mindre Grund til at gaa ind paa Enkelthederne i Lovforslagene her. Det finder jeg heller ingen Anledning til efter den Forhandling, der har været ført. Der er i det hele taget ikke blevet rørt meget ved Enkelthederne, navnlig er der ikke paa noget Punkt draget til Felts mod de enkelte Bestemmelser. De forskellige Talere, der have haft Ordet fra Flertallets Side, have jo blot anbefalet den Fremgangsmaade, som allerede blev anbefalet af den første Taler, det 2det kongevalgte Medlem (Goos). Det ærede Medlem for 12te Kreds (Fr. Petersen) var jo endogsaa saa ivrig for en Kommission, at han, selv om Lovforslagene paa ethvert Punkt vare, som de skulde være, dog vilde have en saadan. Naar man er en saa ivrig Tilhænger af at faa en Kommission nedsat, kan jeg godt forstaa, at man ogsaa er det, naar der ikke er Enighed om de foreliggende Lovforslag, hvad man jo straks paa Forhaand kan sige sig selv, at der ikke er. Det vilde naturligvis være urimeligt af mig at tro, at man her oppe i Landstinget — mere end i det andet Ting og mere end ude i Landet — uden videre skulde kunne slutte sig til Lovforslagene, som de her foreligge; det er jo en Materie, der har været forhandlet om i en lang Række af Aar, og som der er forskellige Meninger om. Det er noget, jeg kan sige mig selv, og som jeg har ventet. Men naar man er saa ivrig for at faa en Kommission nedsat, at man, selv om Lovforslagene i et og alt vare, som de skulde være, alligevel vil have en saadan, saa er der jo ualmindelig god Grund dertil, naar de ikke ere saaledes affattede, at alle Mennesker ere enige om dem fra Ende til anden. Ja, da Sagen saaledes paa Forhaand synes afgjort, og da Forhandlingen i Virkeligheden drejer sig om Kommissionen, saa er der som allerede sagt ikke nogen videre Grund til at komme ind paa Enkelthederne ved Sagen, og jeg skal derfor indskrænke mig til de Bemærkninger, som jeg nu har fremsat.

Oct. Hansen: Jeg vil forudskikke den Bemærkning, at de Foranstaltninger, som den ærede Minister her foreslaar, nemlig Dannelse af Menighedsraad, disses Indfyldelse paa Præstevale, lettere Adgang til Brugen af Kirkerne, Løttelser ved Dannelsen af Valgmenigheder, ere saa fortræffelige, at vi vistnok alle maa kunne